

Prof. dr hab. Bogdan Brzeziecki
Katedra Hodowli Lasu
Instytut Nauk Leśnych
SGGW w Warszawie
bogdan_brzeziecki@sggw.edu.pl

Warszawa, 26.01.2021 r.

**Recenzja osiągnięcia naukowego oraz dorobku naukowego, dydaktycznego,
popularyzatorskiego i organizacyjnego dr inż. Marzeny Niemczyk, ubiegającej się
o uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych
w dyscyplinie nauk leśnych**

1. Sylwetka Kandydatki

Pani Marzena Niemczyk ukończyła studia na Wydziale Leśnym Akademii Rolniczej im. Augusta Cieszkowskiego (obecnie: Uniwersytet Przyrodniczy) w Poznaniu w 2001 r., uzyskując tytuł magistra inżyniera leśnictwa. Tematem jej pracy doktorskiej była 'Struktura genetyczna jodły pospolitej (*Abies alba* Mill.) w Karkonoskim Parku Narodowym oraz wzrost szczepów jodły w klonowych archiwach genetycznych'. Promotorem tej pracy, obronionej w 2006 r., był prof. dr hab. Władysław Barzdajn, natomiast podmiotem nadającym stopień doktora była, podobnie jak w przypadku tytułu magistra, Akademia Rolnicza w Poznaniu. W latach 2002-2003 Kandydatka uczestniczyła w studiach podyplomowych z zakresu hodowli lasu, zorganizowanych przez macierzystą Uczelnię. Po obronie pracy doktorskiej, p. dr inż. Marzena Niemczyk została zatrudniona w Instytucie Badawczym Leśnictwa w Zakładzie Hodowli Lasu i Genetyki Drzew Leśnych w Sękocinie Starym na stanowisku adiunkta. Na tym stanowisku pracuje do dzisiaj. Dodatkowo, w latach 2009-2013 Kandydatka była zatrudniona w Instytucie Nauk Leśnych, stanowiącym filię Uniwersytetu Łódzkiego w Tomaszowie Mazowieckim.

2. Ocena osiągnięcia naukowego (art. 219, ust., 1 pkt. 2 Ustawy)

Na osiągnięcie naukowe Kandydatki składa się cykl czterech anglojęzycznych publikacji naukowych pod wspólnym tytułem: 'Produkcyjność i inne cechy ekonomicznie istotne w selekcji klonów mieszańców topoli oraz ich zdolność adaptacyjna do wzrostu w warunkach

klimatycznych miejsca wprowadzenia'. Prace te zostały opublikowane w krótkim okresie 3 lat (2018-2020) w czterech renomowanych czasopismach naukowych indeksowanych przez Science Citation Index. Były to następujące czasopisma: *Biomass and Bioenergy*, *Forests* (2 x) oraz *Annals of Forest Science*. W momencie publikacji wskaźnik wpływu (IF) tych czasopism wahał się od 2,116 do 3,537. Łączna wartość IF (*impact factor*) tych prac wyniosła 10,402, co przełożyło się na 375 punktów MNiSW. Wszystkie te prace miały charakter współautorski (całkowita liczba autorów wynosiła od 2 do 6), tym niemniej w każdym przypadku Kandydatka pełniła rolę pierwszej autorki, której rola w powstaniu publikacji była zdecydowanie największa.

Celem pierwszej pracy z tego cyklu, zatytułowanej: '*Productivity and biomass characteristics of selected poplar (Populus spp.) cultivars under the climatic conditions of northern Poland*' (opublikowanej w *Biomass and Bioenergy*) było określenie produktywności oraz wartości energetycznej drewna 10 kultywarów topoli (dwóch o znanej produktywności i ośmiu nowych) rosnących w warunkach typowych dla północnej części naszego kraju, z uwzględnieniem krótkiego (7 lat) cyklu produkcyjnego. Przy porównywaniu uwzględnionych odmian topoli wzięto pod uwagę takie cechy, jak produkcja biomasy, ciepło spalania, zawartość wilgoci w świeżej biomasie, udział popiołu, gęstość nasypowa (objętościowa). Na tej podstawie określono syntetyczny wskaźnik przydatności drewna poszczególnych odmian topoli jako biopaliwa. Wyniki obliczeń jednoznacznie wskazywały na wyższość odmian tradycyjnie stosowanych w polskim leśnictwie ('Hybrida 275' i 'Fritzi Pauley'). We wnioskach podkreślono, że jakkolwiek plantacje topolowe prowadzone w krótkim cyklu produkcyjnym mogą potencjalnie stanowić ważne źródło energii odnawialnej w naszym kraju, to ważną kwestią jest dobór odpowiednich kultywarów oraz sprawdzenie ich przydatności w lokalnych warunkach klimatycznych, przed wykorzystaniem na skalę przemysłową.

Druga praca, wchodząca w skład omawianego cyklu, nosi tytuł: '*Productivity, Growth Patterns, and Cellulosic Pulp Properties of Hybrid Aspen Clones*' i została opublikowana w *Forests*. Celem tej pracy było zbadanie możliwości zwiększenia produktywności oraz wykorzystania do celów produkcji masy papierniczej (pulpy celulozowej) topoli osiki w warunkach północnej Polski poprzez wykorzystanie mieszańców tego gatunku z topolą osikową (*Populus tremuloides* Michaux – gatunek północnoamerykański) oraz topolą białą (*Populus alba* L.). W doświadczeniu uwzględniono 15 mieszańców *P. tremula* i *P. tremuloides* oraz cztery mieszańce *P. tremula* i *P. alba*. W charakterze kontroli wykorzystano sprawdzony wcześniej klon *P. tremula* oraz osobniki z populacji wolno rosnącej. Aby

zrealizować cele pracy założono powierzchnię doświadczalną, na której przeprowadzono odpowiednie pomiary drzew (pierśnica, wysokość) w okresie od 4 do 7 roku od momentu jej założenia. Po 7 roku pobrano też próbki drzew z wybranych osobników, które posłużyły do określenia właściwości mas celulozowych wyprodukowanych z pobranego drewna i jakości otrzymanych z nich arkuszy papieru. Uzyskane wyniki pozwoliły uszeregować poszczególne klony i mieszańce pod względem badanych cech. Na tej podstawie wyciągnięto m.in. wniosek, że wiek rębności wybranych klonów mieszańców topoli osiki może zostać skrócony nawet o 20 lat w stosunku do wieku rębności przyjmowanego dla drzewostanów tego gatunku. Stwierdzono także, że zarówno mieszańce topoli osiki z innymi gatunkami topoli, jak również wyselekcjonowane klony czystego gatunku mogą być ważnym, dodatkowym źródłem wartościowego surowca drzewnego do produkcji mas celulozowych i papieru w Polsce.

Następna praca z omawianego cyklu została opublikowana w *Annals of Forest Science*. Tytuł tej pracy był następujący: '*Growth parameters and resistance to Sphaerulina musiva-induced canker are more important than wood density for increasing genetic gain from selection of Populus spp. hybrids for northern climates*'. W odróżnieniu od dwóch poprzednich prac badania zrealizowano nie na terenie Polski, tylko na obszarze Kanady. Przedmiotem badań było blisko 2000 klonów mieszańców rodzimych topól (*Populus balsamifera* i *P. deltoides*) oraz topól z sekcji *Aigeiros* i *Tacamahaca*, natomiast celem badań było określenie możliwości zwiększenia produktywności i ekonomicznej efektywności lokalnych plantacji topolowych dzięki wyselekcjonowaniu najlepszych klonów. W badaniach uwzględniono takie cechy, jak pierśnica, wysokość, odporność na raka powodowanego przez grzyb *Sphaerulina musiva* oraz gęstość drewna. Na podstawie oceny przeprowadzonej w wieku 8 lat od momentu założenia doświadczenia stwierdzono, że, w przypadku ograniczenia wyboru do 10% najlepszych klonów, potencjalny zysk genetyczny (*genetic gain*) możliwy jest w przypadku pierśnicy, wysokości i odporności na raka (w wysokości odpowiednio 37%, 26% i 13%), oraz, jednocześnie, że jest on bardzo niewielki w przypadku gęstości drewna. We wnioskach podkreślono, że klony mieszańców topól badane w doświadczeniu, dzięki wykorzystaniu dużej liczby różnych genotypów, cechuje znaczny potencjał w zakresie zwiększenia możliwości produkcyjnych plantacji zakładanych z ich udziałem. Stwierdzono także, że następna faza selekcji powinna obejmować sprawdzenie przydatności ograniczonej liczby klonów (wybranych w pierwszej fazie) w różnych warunkach siedliskowych, w celu ostatecznej identyfikacji klonów wyróżniających się pod względem produktywności i

odporności na raka. Natomiast gęstość drewna powinna być traktowana w procesie selekcyjnym jako cecha drugorzędna.

Ostatnia praca cyklu, zatytułowana '*Selection of Poplar Genotypes for Adapting to Climate Change*' (opublikowana w czasopiśmie *Forests*), stanowiła kontynuację poprzedniej i podobnie jak poprzednia dotyczyła szeroko rozumianej selekcji mieszańców topoli, najbardziej przydatnych z gospodarczego punktu widzenia. W przypadku tej pracy główny nacisk został położony na efektywność wykorzystania wody (*water-use efficiency*), jako cechy o dużym znaczeniu adaptacyjnym, zwłaszcza w przypadku zakładania plantacji w regionach cechujących się suchym klimatem, a także w świetle prognozowanych zmian klimatycznych i związanego z tym zjawiska pogorszenia stosunków wodnych. Głównym celem badania było określenie zdolności adaptacyjnej wybranych klonów, cechujących się różną produktywnością, wyselekcjonowanych w wilgotnym klimacie i użytych do założenia powierzchni doświadczalnej w warunkach suchszego klimatu. Wyniki badań sugerowały, że większość badanych klonów zaadaptowała się na poziomie morfologicznym (w zakresie liczby i wielkości aparatów szparkowych) do warunków panujących w regionie wprowadzenia. Poszczególne klony cechowały się także wysoką, w porównaniu z klonem referencyjnym ('Walker'), efektywnością zużycia wody. Uzyskane wyniki pozwoliły m.in. wyciągnąć wniosek, że szereg cech morfologicznych o znaczeniu adaptacyjnym, takich, jak powierzchnia liści, masa liści w stanie suchym, indeks powierzchni liściowej, gęstość aparatów szparkowych cechuje się większą odziedziczalnością niż cechy fizjologiczne związane z wymianą gazową.

Nie ulega wątpliwości, że wszystkie prace wchodzące w skład omawianego cyklu reprezentują wysoki poziom merytoryczny i metodyczny. Wszystkie te prace miały typowo doświadczalny charakter i wiązały się z koniecznością zaplanowania oraz założenia w odpowiednim układzie polowych powierzchni doświadczalnych. Realizacja założonych celów badawczych wymagała w wielu wypadkach przeprowadzenia nie tylko stosunkowo prostych pomiarów biometrycznych, ale również znacznie bardziej wymagających, specjalistycznych analiz laboratoryjnych. Uzyskane wyniki zostały w każdym przypadku poprawnie opracowane pod względem statystycznym z wykorzystaniem odpowiednich, nierzadko bardzo zaawansowanych i wyrafinowanych, metod, modeli i testów. Było to jednym z warunków umożliwiających publikację wyników w dobrych czasopismach o międzynarodowym zasięgu. Trzy prace zrealizowano w ramach współpracy międzynarodowej, co z pewnością pozytywnie wpłynęło na ich poziom merytoryczny i formalny, a także na potencjalny zasięg i

oddziaływanie. Mimo zespołowego charakteru tych prac, rola Kandydatki była zdecydowanie najważniejsza.

Jedyne zastrzeżenie, jakie można mieć w tym przypadku, dotyczy faktu, że badania, których wyniki zostały przedstawione w cyklu publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego Kandydatki, miały wyraźne ukierunkowanie aplikacyjne. W przypadku tych badań nie tyle chodziło bowiem o odkrycie mechanizmów czy też poznanie prawidłowości obserwowanych zjawisk, weryfikację hipotez naukowych, co bardziej o sformułowanie wniosków dotyczących możliwości praktycznego wykorzystania określonych mieszańców topoli, z wykorzystaniem tzw. efektu heterozji. Ten fakt nieco obniża generalną ocenę wartości poznawczej i teoretycznej osiągnięcia naukowego Kandydatki. Z drugiej strony, jest oczywiste, że tego rodzaju prace, jak te o których tutaj jest mowa, są bardzo potrzebne i w znaczący sposób ułatwiają podejmowanie optymalnych decyzji gospodarczych. W tym konkretnym przypadku dostarczają one wiedzy niezbędnej z punktu widzenia rozwoju tego, co określa się mianem kierunku plantacyjnego w leśnictwie, jako odpowiedzi na stale utrzymujące się na wysokim poziomie zapotrzebowanie na surowiec drzewny, przy jednoczesnej, bardzo silnej obecnie presji na ograniczenie jego pozyskania w lasach zagospodarowanych metodami bardziej zbliżonymi do natury (jak ma to miejsce m.in. w naszym kraju). Rozwój tego kierunku jest dzisiaj bardzo pożądanym z punktu widzenia kluczowej (strategicznej) roli drewna jako bardzo ważnego surowca odnawialnego oraz źródła tzw. bioenergii, stanowiącego w tym zakresie istotną alternatywę dla paliw kopalnianych oraz innych, z reguły bardzo energochłonnych surowców i materiałów. Warto też zaznaczyć, że tematyce tej Kandydatka poświęciła, poza ww. czterema kluczowymi publikacjami, cztery inne, w tym dwie z bazy JCR (por. poz. 2, 7, 11 oraz 12 w *Wykazie opublikowanych artykułów w czasopismach naukowych*).

Podsumowując, stwierdzam, że przedstawiony w charakterze osiągnięcia naukowego przez p. dr Marzenę Niemczyk cykl publikacji spełnia wymagania stawiane w odpowiednich przepisach (por. art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*) i stanowi cenny wkład w rozwój naukowych podstaw kierunku plantacyjnego w leśnictwie.

3. Ocena dorobku naukowego Kandydatki

Pani dr Marzena Niemczyk przejawiała bardzo dużą aktywność naukową poczynając już od okresu studiów, w trakcie których zainteresowała się zjawiskiem przenikania światła do

dolnych warstw przebudowywanych drzewostanów występujących w Karkonoskim Parku Narodowym. Zagadnieniu temu poświęciła swoją pracę magisterską i pierwsze publikacje. Na terenie Karkonoskiego Parku zostały także zrealizowane badania będące podstawą Jej doktoratu, dotyczącego zagadnień genetycznych i będącego elementem szerszych badań dotyczących restytucji jodły pospolitej w Sudetach.

Po uzyskaniu stopnia doktora Kandydatka została zatrudniona w 2007 r. w Instytucie Badawczym Leśnictwa, w Zakładzie Hodowli Lasu i Genetyki Drzew Leśnych. W trakcie swej pracy w Zakładzie uczestniczyła w realizacji wielu projektów i tematów badawczych o zróżnicowanej problematyce.

Spośród nich, na szczególną uwagę zasługują badania dotyczące problematyki szkód wywoływanych w lasach przez chrabąszcze (*Melolontha* spp.). Kandydatka podeszła w sposób kompleksowy do zagadnienia, badając zarówno preferencje środowiskowe chrabąszczy, wpływ sposobów zagospodarowania lasu na ich występowanie, jak i opracowując naukowe podstawy do stworzenia biologicznej metody zwalczania chrabąszczy. Mimo wyraźnie praktycznego celu prowadzonych prac (głównym celem było opracowanie wniosków i zaleceń dla praktyki leśnej), miały one też duże znaczenie poznawcze i teoretyczne, m.in. pozwoliły na ustalenie ekologicznych powiązań pomiędzy badanymi gatunkami chrabąszczy i ich organizmami patogenicznymi. Uzyskane w tym zakresie wyniki zostały przedstawione w pięciu publikacjach w czasopismach z bazy JCR (BioControl, IF=2,191; Entomol. Fennica, IF=0,658; Entomological News, IF=0,456; Baltic Forestry, IF=0,548; Sylwan IF=0,410; poz. 1, 3, 5, 6, 15 *Wykazu*) oraz w czasopiśmie Forestry and Forest Melioration (spoza listy JCR, poz. 21).

W swojej pracy badawczej Kandydatka podejmowała ponadto zagadnienia dotyczące: 1) wzrostu i kształtowania drzewostanów jodłowych (współautorskie prace w Sylwaniu, poz. 9, 10, 13 i 14), 2) wpływu struktury drzewostanu na rozwój populacji cisa pospolitego (współautorskie prace w Polish Journal of Ecology i Leśnych Pracach Badawczych, poz. 4, 17 i 19), 3) podstaw planowania składu gatunkowego w lasach górskich (współautorska praca w Sylwaniu, poz. 8), 4) oceny rębni gniazdowej (współautorska praca w Sylwaniu, poz. 16), 5) proveniencyjno-rodowej zmienności terminu wiosennego rozwoju pąków brzozy brodawkowatej (współautorska praca w Sylwaniu, poz. 18), 6) fluorescencji chlorofilu igieł klonów jodłowych (publikacja w Leśnych Pracach Badawczych, poz. 20).

W sumie, p. dr Marzena Niemczyk była autorką lub współautorką 21 prac opublikowanych w czasopismach z listy JCR. Łączny *impact factor* tych publikacji wyniósł

21,314. Łączna liczba cytowań wyniosła 42, bez autocytowań – 27. Indeks Hirscha wg Web of Science wyniósł 4.

Poza ww., głównymi pracami, na dotychczasowy dorobek p. dr Marzeny Niemczyk składa się autorstwo lub współautorstwo 7 rozdziałów w monografiach naukowych, 15 wystąpień na konferencjach międzynarodowych (referat lub poster) oraz 14 wystąpień na konferencjach krajowych.

Kandydatka brała też udział w realizacji 11 projektów badawczych, w części z nich pełniąc rolę głównego autora i kierownika. Większość tych projektów została zrealizowana na zlecenie Generalnej Dyrekcji Lasów Państwowych. Wyniki tych projektów stanowiły m.in. podstawę opracowania 10 dokumentacji naukowych IBL, w których Kandydatka była autorem lub współautorem.

Sumaryczna liczba punktów MNiSW za dotychczasowy dorobek naukowy Kandydatki wyniosła 839, z tego 375 pkt. przypadało na prace wchodzące w skład osiągnięcia naukowego, 404 pkt. na pozostałe publikacje naukowe oraz 60 pkt. za rozdziały w monografiach naukowych.

Wartości podstawowych wskaźników naukometrycznych (sumaryczny impact factor, liczba cytowań, indeks Hirscha) w przypadku Kandydatki są, jak na obecny etap jej rozwoju naukowego, raczej umiarkowane. Nie ulega wątpliwości, że wartości tych wskaźników zależą przede wszystkim od liczby publikacji w dobrych, wysoko punktowanych czasopismach. Z jednej strony warunkiem dopuszczenia pracy do publikacji w takich czasopismach jest odpowiednio wysoki poziom merytoryczny i metodyczny pracy, z drugiej zaś, publikacja w tego rodzaju czasopismach zwiększa szanse na to, że praca zostanie zauważona i zacytowana przez innych. Biorąc to pod uwagę warto podkreślić, że najlepsze (w sensie wysokiego *impact factor*) prace Kandydatki ukazały się stosunkowo niedawno, co na pewno ograniczyło liczbę cytowań. Z drugiej strony widać, że ranga publikowanych przez nią prac stale rośnie, co dobrze rokuje na przyszłość.

Cytowalność prac danego autora jest także w dużym stopniu pochodną jego 'rozpoznawalności' w środowisku, w tym zwłaszcza wśród badaczy zajmujących się podobną problematyką. Nie ulega wątpliwości, że p. dr M. Niemczyk dużo już zrobiła w tym kierunku. M.in. brała ona udział w pracach wielu interdyscyplinarnych zespołów badawczych, skupiających badaczy z różnych ośrodków naukowych, zarówno z kraju, jak i zagranicy, w części z nich pełniąc rolę koordynatora prac oraz organizatora roboczych seminariów i warsztatów. Kandydatka brała też udział w licznych konferencjach, zarówno krajowych, jak i zagranicznych, prezentując na 'żywo' wyniki swoich badań. Trzeba też podkreślić fakt, że

duża liczba jej publikacji powstała we współpracy z innymi uczonymi, zarówno z kraju, jak i zagranicy.

O uznanej już pozycji Kandydatki w środowisku autorów zajmujących się podobną tematyką badawczą świadczą także takie fakty, jak to, że wygłaszała ona referaty na konferencjach na zaproszenie organizatorów, jest członkiem Rady Recenzentów w czasopiśmie *Forests* oraz to, że była wielokrotnie zapraszana do wykonania recenzji prac w międzynarodowych czasopismach naukowych, takich, jak *Canadian Journal of Forest Research*, *Plants*, *Biomass and Bioenergy* oraz *Forests*.

Nie ulega także wątpliwości, że duży wpływ na jej rozwój naukowy i doświadczenie w zakresie współpracy międzynarodowej miał 3-miesięczny staż naukowy na Uniwersytecie Alberta w Edmonton, w Kanadzie, odbyty w ramach środków Funduszu Stypendialnego IBL.

Biorąc to wszystko pod uwagę stwierdzam, że dotychczasowy dorobek naukowy p. dr Marzena Niemczyk spełnia wymogi stawiane w tym zakresie w procedurze habilitacyjnej.

4. Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego

Pani dr Marzena Niemczyk pierwsze doświadczenia dydaktyczne zdobywała jeszcze przed obroną doktoratu, prowadząc zajęcia dydaktyczne na Wydziale Leśnym Akademii Rolniczej w Poznaniu, w ramach Studiów Doktoranckich, których była uczestnikiem. W późniejszym czasie przez kilka lat (2009-2013) prowadziła wykłady, ćwiczenia oraz seminaria dla studentów leśnictwa w Filii Uniwersytetu Łódzkiego w Tomaszowie Mazowieckim. Współpracuje także od lat, jako wykładowca, ze Studium Podyplomowym 'Hodowla lasu' przy Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu. W zakres jej dorobku dydaktycznego wchodzi także szkolenia z zakresu zastosowania metod statystycznych w badaniach leśnych prowadzone dla pracowników IBL, a także szkolenia dla pracowników administracji leśnej z zakresu ochrony lasu.

Niemniej istotne i ważne są także dotychczasowe dokonania p. dr Marzeny Niemczyk z zakresu popularyzacji nauki. Pod tym względem Kandydatka przejawiała wyjątkowo dużą aktywność. Prowadziła m.in. liczne wykłady i zajęcia dla dzieci i młodzieży szkolnej w ramach działalności edukacyjnej prowadzonej przez IBL. Ponadto, opublikowała szereg doniesień popularyzujących naukę oraz zawierających informacje o gospodarce leśnej innych krajów w czasopismach i wydawnictwach o charakterze popularno-naukowym. Tematyka tych doniesień była bardzo zróżnicowana, co dobrze świadczy o wszechstronnych

zainteresowaniach Kandydatki i jej dobrej znajomości szeroko rozumianej problematyki leśnej.

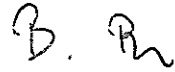
Na wysoką ocenę zasługują także osiągnięcia Kandydatki w zakresie pracy organizacyjnej, ze szczególnym uwzględnieniem kierowania projektami, organizacji seminariów naukowych oraz współpracy międzynarodowej (opieka nad gośćmi z zagranicy). Warto też wspomnieć, że p. dr Marzena Niemczyk od 2007 r. jest członkiem PTL, w którym w latach 2013-2017 pełniła funkcję wiceprzewodniczącej Komisji Rewizyjnej Oddziału Warszawskiego. Była także członkiem zespołu eksperckiego powołanego przez Dyrektora Generalnego LP oraz grupy eksperckiej funkcjonującej w ramach procesu Forest Europe.

Podsumowując, stwierdzam, że p. dr Marzena Niemczyk posiada liczący się dorobek dydaktyczny i organizacyjny oraz bardzo znaczące, ponad standardowe osiągnięcia w zakresie popularyzacji nauki. Wg mojej opinii spełnia ona w pełni w tym zakresie wymogi określone w procedurze habilitacyjnej.

5. Wnioski końcowe

Dotychczasowy dorobek naukowy oraz osiągnięcia w zakresie pracy dydaktycznej, popularyzatorskiej i organizacyjnej jednoznacznie wskazują, że w przypadku p. dr Marzeny Niemczyk mamy do czynienia z bardzo zaangażowanym, ambitnym i stale podnoszącym swoje umiejętności i kompetencje pracownikiem naukowym. Jej dotychczasowa, stosunkowo różnorodna działalność naukowa dotyczy głównie zagadnień wchodzących w skład szeroko rozumianej hodowli lasu (w tym zwłaszcza plantacyjnej uprawy drzew szybkorosnących oraz wpływu zabiegów hodowlanych na strukturę i rozwój odnowień naturalnych i sztucznych różnych gatunków, ze szczególnym uwzględnieniem jodły pospolitej), częściowo także – tzw. profilaktyki hodowlanej oraz ochrony lasu (prace dotyczące szkód powodowanych w lasach przez chrabąszcze). Jej osiągnięcia na tych polach są już bardzo duże. Powstałe one w ścisłej współpracy z wieloma specjalistami, zarówno z krajowych, jak i zagranicznych ośrodków naukowych. Ranga publikacji powstałych z udziałem p. dr Marzeny Niemczyk stale się zwiększa. Świadczy to pozytywnie o rosnącej wartości jej warsztatu naukowego i dobrym przygotowaniu do realizacji coraz bardziej ambitnych i złożonych projektów naukowych. Na osobne podkreślenie zasługują jej wysokie kompetencje w zakresie wykorzystania zaawansowanych metod analizy statystycznej w badaniach leśnych, a także umiejętność efektywnej współpracy w ramach interdyscyplinarnych zespołów badawczych, z udziałem zarówno krajowych, jak i zagranicznych specjalistów.

Na tej podstawie stwierdzam, że p. dr Marzena Niemczyk spełnia wymagania stawiane w odnośnych przepisach dotyczących procedury habilitacyjnej (Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce). W związku z tym wnoszę do Wysokiej Rady Instytutu Badawczego Leśnictwa o nadanie jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie nauki leśne.

Bogdan Brzeziecki